

Királyhelmecei Szövetség

A KIRÁLYHELMECI ÉS PÓLYÁN-SZOLNOCSKAI
REFORMÁTUS GYŰLEKEZETEK LAPJA

2007/3

Reformáció ünepére

A reformáció havában talán elgondolkodunk azon, hogy miért is ünnepeljük a reformáció ünnepeit, hogy miként van az, hogy majd egy fél évezred óta megemlékeznek a világ számtalan protestáns gyülekezetében arról, hogy 1517. október 31-én egy Luther Márton nevű férfi megfogalmazta 95 tételét. S e tételekkel nem csupán az akkori római katolikus egyház egyes tanításait kérdőjelezte meg, hanem ismételten rámutatott a kizárólag Krisztusba vetett hit általi megigazulás tényére, melyet a Szentírásból ismerhet meg mindenki. Azonban a kor történelmét összefüggéseiben látva kimondhatjuk, hogy a Mindenható Isten Luther mellett sok más ember lelkében is munkálkodott, s mintegy a szívekben készítette elő a változást, a Szentíráshoz, az Igéhez való visszatérés és visszatérítés változását. Ez már történelmi tény, amik bekerültek a történelemkönyvekbe, aminek az ismerete hozzátartozik az alapműveltséghez, amit igyekszünk megtanítani minden nemzedék konfirmandusaival is. De miként maradhatott meg ez az ünnep, ez a világ-émléknep 490 éven át? Hogyan lehet az, hogy korunk vallási keveredése közben is megemlékezünk erről a napról, megemlékezünk a reformátorokról? Talán azért maradt meg ez az ünnep, mert református gyülekezeteinkben nem a reformátorok személye a fontos, hanem az általuk történő iránymutatás. Azért emlékezünk meg a reformációról és azért rendelünk ünnepet mellé, mert látjuk, tudjuk, érezzük, hogy a reformátorok Isten eszközei voltak a középkorban, hogy az emberek felismerjék az üdvösség útját, az Ige szavának örökérvényűségét. Eszközök voltak csupán, mondhatjuk, hogy az Úr középkori „prófétái”, akik teljes odaadással hirdették az *egyedül*

hit által, egyedül Krisztus, egyedül a Szentírás elveit. És bár a reformátorok között is voltak nézeteltérések, hitbeli, tanításbeli különbözőségek, azonban az említett tételekben mindannyian egyetértettek. Mondhatjuk, hogy e tételek lettek a reformáció közös nevezői, amik mindenkor az üdvösség alapjai, mégpedig a Krisztusba vetett hit, az Ő szenvedése általi isteni kiengesztelődés és a Szentírás egyedülisége, mint az üdvösség útjára mutató kalauz. És mivel ez alaptételek örökérvényűek, ezek hirdetése is örökérvényű és szükségszerű függetlenül a kortól, az ideológiától, a politikai eszmerendszertől.

Korunkban talán azt érezzük, hogy a fentebb leírtak már nem állnak meg olyan biztosan, hogy már vannak sokkal időszerűbb tanítások, vallások, mint a

Kálvin János

reformátorok tanítása. Gondolhatunk a térségünkbe is egyre inkább betörő keleti vallásokra, irányzatokra, vagy a különböző szektákra, melyek egy-egy bibliai tanítás abszolútizálásával nem csupán az emberi gondolkodást ferdítik el, de magát, a vallásilag érzékenyebb embert is letérítik az Isten felé vezető útról. Sokat gondolkodtam azon, hogy ha meg tudnánk tartani a Szentírás egységiségét, kánon, ill. életünkre vonatkozó mérce voltát, akkor mennyire másként működne a mi világunk. Ha térségünk csak a Tízparancsolatot tartaná meg maradéktalanul, akkor mennyire másként alakulna a mi életünk, gondolataink kapcsolataink. Ha például mindenki megtartaná a ne lopj parancsolatát, akkor nem kellene azon rettegni, hogy miképpen őrizhetjük meg „vagyonunkat”. Ha nem vetemedne senki a paráznság bűnére, akkor nem is hullának szét ily nagy mértékben a családok. Vagy ha a szülőtisztelet valóban szülőtisztelet lenne, akkor nem azon rettegnének az időszedő édesanyák és édesapák, hogy lesz-e majd idővel, aki ránéz, aki odafigyel rá öregségében. És még hosszan lehetne folytatni a sort. A Szentírás ma is időszerű, ugyanúgy mint Luther, vagy Kálvin korában. A szeresd az Urat és szeresd felebarátodat krisztusi parancsa ma éppen olyan aktualitással hangzik, mint a Luther gondolatvilágának megváltoztatását elindító páli ige, miszerint az ember hit által igazul meg.

Egyedül a Szentírás, egyedül az ige, melyről Ézsaiás könyvében azt olvashatjuk, hogy elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk ígéje örökre megmarad. Ez igéből ismerhetjük meg Krisztus egységiségét, az Ő váltságahalálát, a hitből való megigazulás fontosságát. Ezért ünnepeljük a reformációt, ezért mutattak fontosságára őseink és mutatunk rá ma is, ezért hirdettetnek a reformátori felismerések már évszázadok óta.

Ilyenkor, a reformáció havában próbáljunk erre mi is gondolni, s ne csupán a történelem eseményeit, a reformáció történelemének személyiségeit vegyük számba, hanem azokat a biblikus tanításokat is, melyek azelőtt is, s azóta is a bűnös ember üdvösség útjára vezetését akarja. Ezt ismerték fel a reformátorok, ezt tudták a mi elődeink és ezt kell meglátni és sokakkal megláttatni ma nekünk is.

- mi -

Mészáros Sándor

Reformátorok

Kik voltak ők, a reformátorok?
Hősök, lázadók, vagy felforgatók,
Engedetlenek, kik nem hajtottak főt
Az egyházi tekintélyek előtt?

Új vallás hirdetői, új apostolok,
Forradalmárok, szabadságharcosok,
Kiknek lángszavára új hit született-
S minden régi pusztává, rommá lett?

Nem! Ők nem akartak új vallást, hitet,
Csak az egy Istennek hódoló szívét,
Felnyitni újra az ősi Bibliát
S híven tenni, amit az Úr kívánt;

Visszahozni hitünk egére fényt,
Krisztust, a Megváltót, a Vigaszt, Reményt,
Hisz egyedül Ő, ki üdvösséget ad,
S Benne az élet forrása fakad.

Kik voltak hát a reformátorok?
Krisztusért küzdő, bátor harcosok,
Krisztusra tekintő hódoló szívek,
Kik visszahozták az ősi hitet.

Emeljük Jézushoz szemünk...

Akik ōrá néznek, azok felvidulnak, és arcuk meg meg nem pirul. /Zsolt 34,6/

Emeljük Jézushoz szemünk. Jön már királyi győztesünk. Énekeljük a mi kedves énekünkben, a 367. dicséretünkben. Egyedül Jézus Krisztusba vetett hit a döntő tényező. Ábrahám hitt az istennek, s Isten ezt számította be neki igazságul /Róma 4,3/. Amikor Ábrahám kész volt feláldozni fiát a Mórija hegyén Istennek, akkor az Úr megálljt parancsolt neki és egy áldozati állatot küldött a fiú helyett. S a mi urunk, Jézus Krisztus Istennek Fia, ugyanazon a helyen hordozta az egész világ bűneit, a múltját, jelenét és jövőjét. Egyedül az Ő belé vetett hit nyújt nekünk bizonyosságot az Ő kegyelmének szava által: „Elvégeztetett”. De maradjunk az ige szavánál és az igaz hitnél, hogy csak néhányat említsék a hittel kapcsolatban. A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés. Mert ezzel szereztek jó bizonyosságot a régebbiek. Hit által értjük meg, hogy a világ Isten beszéde által teremtett, hogy a mi látható, a láthatatlanból állott elő. Hit által vitt Ábel becsesebb áldozatot Istennek, mint Kain, a mi által bizonyosságot nyert a felől, hogy igaz, bizonyosságot tevén az ő ajándékairól Isten, és az által még holta után is beszél. Hit által vitetett fel Énoh, hogy ne lásson halált, és nem találták meg, mert az Isten felvitte őt. Mert felvitetése előtt bizonyosságot nyert a felől, hogy kedves volt Istennek. Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert a ki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik és megjutalmazza azokat, a kik őt keresik. /Zsid 11,1-6/

Jézus a tengeren jár

Az éjszaka negyedik részében pedig hozzájuk méne Jézus, a tengeren járván. És mikor látták a tanítványok, hogy ő a tengeren jára, megrémülének, mondván: Ez kísértet; és a félelem miatt kiáltozának. De Jézus azonnal szóla hozzájuk, mondván: Bízattok; én vagyok, ne féljetek! Péter pedig felelvén néki, monda: Uram, ha te vagy, parancsolj, hogy hozzád mehessek a vizeken. Ő pedig monda: Jövel! És Péter kiszállván a hajóból, jár vala a vizeken, hogy Jézushoz menjen. De látva a nagy szelet, megrémüle; és a mikor kezd vala merülni, kiálta, mondván: Uram, tarts meg engem! Jézus pedig azonnal kinyújtván kezét, megragadá őt, és monda néki: Kicsinyhitű, miért kételkedél? És a mikor beléptek a hajóba, elállt a szél. A hajóban levők pedig hozzámenvén, leborulának előtte, mondván: Bizony, Isten Fia vagy! /Mt 14, 25-33/

Ebből a történetből is kitűnik, hogy Péterben ott volt a hitnek valamely szikrája, hiszen kiáltani tudott: Uram tarts meg engem! Bizonyára amíg az Úr Jézusra nézett, addig néhány lépést ő is tett a tengeren. De amikor levette tekintetét az Úrról, süllyedni kezdett. Mint ahogy felemelte Mózes a rézkígyót a pusztában egy póznára tűzve, és aki reá tekintett életben maradt, úgy mi is ha gondolatunkat és tekintetünket levesszük az Úr Jézusról elsüllyedünk e világ hiábavalóságaiba; hacsak az Úr nem könyörül rajtunk elveszünk. Tehát, akik ő reá néznek azok felvidulnak és arcuk meg nem pirul. Azért emeljük Jézushoz szemünk. Jön már királyi győztesünk. Ámen.

Bányácsi Béla

GYÜLEKEZETÜNKBEN TÖRTÉNT

A gyülekezet nyári táboráról szóló rövid összefoglaló helyett álljanak itt a táborozók élménybeszámolói:

A táborban

A testvéremmel beiratkoztunk egy református táborba, ahol már múlt éven is nagyon jól éreztük magunkat. Minden reggel reggeli imával kezdtük a napot. Szép énekeket és zsoltárokat is tanultunk. A papnéni történeteket olvasott fel a Bibliából. A gyerekeket két nagy csoportba osztották: 1. Zebulonok, 2. Júda. Egész héten különféle érdekes versenyeken vettünk részt pl. mocsárjárás, célba dobás, adj király katonát stb. Délután a fiúkkal pinpongoztunk és sokféle kézművességet is csináltunk pl. sógyurmából kis szobrokat, gyöngyfűzés, stb. Nagyon jól éreztem itt magam, sok élménnyel gazdagodtam és új barátokra is szert tettem. /Bók Attila, Királyhelmece/

Én és a tábor

Ebben a táborban nagyon sok minden tetszett. Volt kézműves foglalkozás és csapatverseny is. A kézműves foglalkozásokon sok mindent tanultunk. Foglalkoztunk gyöngyfűzéssel, üvegfestéssel, képkeret és térszta figura készítésével. A csapatversenyek

szórán a gyerekek két csoportra voltak osztva: Júda csapatára és Zebulon csapatára. Ezek a (kis) versenyek nagy küzdelmeket hoztak. A játék mellett énekeket és imákat tanultunk, történeteket is hallgattunk Dávid királyról. A napok vidáman és jó hangulatban teltek el. Sok új baráttra találtam. Nagyon kár hogy vége lett. Jövőre az a legnagyobb vágyam, hogy ebbe a táborba menjek.

/Puskár Orsolya, Polyán/

A református egyházi tábor

A tiszteletes úr, és a tisztelendő asszony egy nagyon jó Református tábort rendeztek a gyerekek számára, amely 6 évestől 12 éves korosztályig volt. Szép énekeket tanultunk, de sok szép mindent készítettünk is! Pl. képtartó, gyöngyfűzés, mécses és sok szép dolgokat. Két csapatot alkottunk a kis csapatot, amely 6 évestől 9 évesig vannak, és a nagycsapatot

amely 10 évestől 12 évesig volt. Nagyon jól éreztem magam, barátnőket is szereztem. Ez a hét egy versenyre is ment. Zebulon és Júda csapat küzdhetett meg egymással! Augusztus harmadikán kiderült, hogy melyik csapat győzött. Szomorú, hogy pénteken már vége volt! Ez a hét volt a legjobb számomra! Jövőre ismét ide szeretnék járni, és sok szép mindent tanulni!
/Kárász Eszter, Pólyán/

Az idei év nyári tábora

Mint minden éven az idén is a Református egyház tábort rendezett a 6-12 éves korú gyerekeknek, amelynek én is részese lehettem. A tábor nagyon jól telt el.

A napot imádsággal kezdtük. Az imát az éneklés követte. Gyönyörű énekeket tanulhattunk az Úr Istenről és Jézus Krisztusról. Az éneklés után Dávid király történetét halhattuk, ami nagyon érdekes volt a számunkra. Majd besoroltak csoportokba. Két csoport volt. Az egyik neve Júda, a másik csoport neve Zebulon. A két csoport versengett egymással. Különböző ügyességi játékokban valamint éneklésben mérhették össze erejüket. Később mindenki korosztály szerint elvonult a csoportbeszélgetésre. A kisebb gyerekek gyönyörű rajzokat, valamint mesés díszeket készítettek. A nagyobbak színezték, elmondták a napi történet tartalmát és munkafüzetekbe dolgoztak. A beszélgetést játékok követték, majd a csapat elvonult ebédelni. Délután különböző kézügyességi munkáknak lehettünk részesei, többek között gyöngyfűzés, sógyurmázás, képtartó és mécses készítés. A nap végén elénekeltük a záró éneket, majd hazatértünk.

Így telt el ez a csodás hét. Sok fajta technikával gazdagodtunk. Nagyon örülök, hogy ott lehettem, és köszönetet mondok a tiszteletes úrnak és tisztelendő asszonynak, hogy ilyen remek tábort rendeztek, ami felejthetetlen élmény volt a számomra.

/Kárász Roberta, Pólyán/

Gyülekezeti kirándulás a kálvinista Rómában

A nyár folyamán, július 25-én gyülekezeti kirándulást szerveztünk Debrecenbe. Az elmúlt évhez hasonlóan idén is egyháztörténelmünk jeles emlékhelyeit igyekeztünk megtekinteni. A kicsit hosszúra nyúlt utazás után, Debrecenbe érkezve elsőként a Református Kollégiumot tekintettük meg, melyen belül a kollégiumi múzeum, a nagykönyvtár, ill. oratórium mellett az egyháztörténelmi múzeum állandó kiállítását is megnézhattuk. Ezt követően tértünk be a magyar reformátusok szimbólumának is tekinthető Nagytemplomba, ahol a templom épülésének történetét meghallgatva a csoport különvált; volt, aki a városnézést, megint mások a megebédelést, de voltak, akik a főtéren való pihenést választották. A csoport összegyülekezése után már közösen indultunk a Déry Múzeumba, ahol a Munkácsy Mihály Krisztus trilógiája mellett a többi tárlatot is megtekintettük. Nagyon érdekes volt hallani a tárlatvezető előadását, a Munkácsy életrajz mellett a monumentális alkotások rövid bemutatását, elemzését. A trilógia előtt állva, s azokat csodálattal nézve még reformátusként is olyan érzése lehetett a festményekben gyönyörködőnek, hogy színekkel és képekkel is lehet bizonyosságot tenni, a krisztusi életrajz egy-egy eseményét megfesteni. Úgy vélem, hogy nagy élmény lehetett mindenki számára hasonlóan ahhoz a templomhoz, melybe – gyülekezeti kirándulásunk utolsó állomásaként – ezután indultunk és érkeztünk meg. Korábban a MÉSE program megnyitása kapcsán gyülekezetünkbe látogatott a Debrecen - Széchenyi kerti gyülekezet lelkipásztora, Jenei Zoltán. Most mi látogattuk meg őket, és mi tekinthettük meg a Széchenyi kerti lakótelep közepén álló, tíz évvel ezelőtt felszentelt impozáns, modern építésű templomot. A lelkipásztor szabadságolása miatt az egyik kedves gyülekezeti munkatárs fogadott minket és az előre készített frissítő elfogyasztása után a gyülekezeti életbe is betekintést nyújtott. A templomban a hangszigetelt baba-mama szoba mellett (itt az anyukák hallgathatják az istentiszteletet, miközben a gyerekek játszanak, és mégsem zavarják az alkalmat), indukciós hurok van kialakítva, aminek köszönhetően a hallókészülékkel rendelkező hallássérültek is hallgathatják az istentiszteletet. A kórus karzata alatt egy urnafal található, melyben megvásárolható urnahelyek vannak. Fűthető padok, galéria a különböző alkalmaknak és kiállításoknak. A templomkertben zárt játszótér, sportpálya, s mindemellett egy szolgáltató ház, az ún. Mindenki otthona, amelyben a kiskonyha mellett található pingpong asztal, asztali foci, biliárd, házi-mozi az ifjúság szórakozásához, és még egy nagyon modern masszázságy is az idős és beteg gyülekezeti tagok számára. Mindezek talán elgondolkodtatnak bennünket, hogy miért kell egy gyülekezetbe sportpálya, különböző társasjátékok, vagy éppen masszázságy. Az ottani gyülekezet különböző alkalmait hallva azt kell mondanunk, hogy mindezek szükségesek. Szükségesek ahhoz, hogy a különböző programokra „kicsalogassák” az embereket a tömbházakból, a lakásukból és „becsalogassák” őket a gyülekezetbe, a közösségbe, a templomba. Fura világot élünk – gondolhatnánk – de gondoljunk Pál apostol vallomására: mindenknek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsék némelyeket. E régi gyülekezet új templomában és épületében is az emberek megmentését akarják, ami előttünk, vendégek előtt is nyilvánvalóvá vált. Ezt követően örömmel, s remélhetőleg mind fizikailag, mind lelkileg feltöltődve szállhattunk fel az autóbuszra és indulhattunk haza.

Örömnep Pólyában

Megható és szívet melengető alkalom volt gyülekezetünkben 2007. szeptember 30-án. Ünnepi istentiszteleten emlékeztünk és adtunk hálát Istennek, hogy lelkészünk Nt. Molnár Elemér egy negyed százada pásztorolja gyülekezetünket.

A megemlékezésen az egyházmegyében legrégebben szolgáló Nt. Id. Demes Tibor szürnyegi lelkipásztor hirdette az ígét az IPéter 1,13-25 alapján .

Az igehirdetést követően lelkipásztorunk emlékezett vissza a gyülekezetben eltöltött 25 évre. Emlékezésében az 1Sám 7,12 igéjét helyezte a gyülekezet tagjainak szívére: „Mindeddig megsegített minket az Úr.” Hangsúlyozta, hogy az Ő kegyelme által tartattunk meg és az Ő kegyelme, hogy még nincsen végünk. Elérzékenyülve mondta el,

hogy mennyire kedves számára ez a pólyáni és a hozzá tartozó szolnocsikai gyülekezet, hiszen sehol nem szolgált még egyfolytában ilyen hosszú ideig. Elmondta azt is, hogy most az emlékezés órájában megelevenednek előtte azok a kedves arcok, amelyek akkor rendszeresen itt voltak a templomban. Az idősek, akik azóta eltávoztak, a fiatalok, akik vele együtt idősebbek lettek, vagy megöregedtek, és a gyermekek, akik felnőttek. Aztán említette, hogy mennyire kedves és emlékezetes beszélgetések voltak a templom előtt az istentiszteletek után. Most is kedvesek ezek a beszélgetések, csak az a fájó, hogy sokkal kevesebben vagyunk. Isten gondviselésének áldott megtapasztalása volt, ahogyan a gyermekekkel foglalkozott, a konfirmációra előkészítette – minden hónapban más-más családnál jöttek össze. És jöttek a gyermekek Pólyánból Szolnocskába vagy onnan Pólyánba.

A visszaemlékezés végén a lelkipásztor örvendezésre szólította fel a gyülekezetet. Örüljünk, hogy Isten kegyelmének részesei vagyunk, de tudatosítsuk, hogy Ő az, aki volt, van és aki eljövendő, aki eddig is megőrizte népét és megtartja ezután is köztünk a gyülekezetet.

A visszaemlékezés után a gyülekezet nevében Györky Katalin, Sipos Lászlóné , a gyermekek nevében Kárász Roberta verssel, Mgr. Kocsis Géza gondnok, Csoma Barnabás presbiter ígével és szívből jövő meleg szavakkal és virággal köszöntötték a lelkipásztort és átadták a gyülekezet ajándékát.

Az istentisztelet után az egész gyülekezet szeretetvendégségen vett részt. Mindezt legyen egyedül Istené a dicsőség.

-mbé-

Meghívó

Örömmel adjuk hírül, hogy gyülekezeti házunk építési munkálatai a befejezéséhez közelednek. Istennek legyen hála, hogy az építési munkálatokban is mindeddig megsegítette gyülekezetünket.

E közös hálaadásra, köszönetmondásra, a gyülekezeti ház átadására

2007. november 18-án, 10:30 órakor kezdődő hálaadó istentisztelet keretében kerül sor. A hálaadó istentiszteleten Ft. Dr. Erdélyi Géza, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház püspöke hirdeti az igét.

Erre az ünnepi alkalomra, az együttörvendezésre szeretettel hívunk és várunk mindenkit.

Királyhelmei Szövetség

A királyhelmei és a pólán-szolnocsikai református gyülekezetek lapja.

E szám a Koinonia n. f. támogatásával jelent meg.

A lelkesi hivatal címe: Templom sor 13, 077 01 Királyhelme

Tel.: 056/ 63 219 72

E-mail: info@refkoinonia.sk

<http://www.refkoinonia.sk>

Kéziratokat, javaslatokat szeretettel várunk, a szerkesztés jogát fenntartjuk!
